

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลไก่เรียงซ้ำทั้งหมดปี พ.ศ. ๔ ประจำ กํอ

1. การสร้างรหัสบันทึกของชาวเมืองนักเรียนว่าเป็นไปในทางที่ควรอีก
2. การเปลี่ยนเส้นตัวบันทึกของชาวเมืองนักเรียนทั้งหมด [Background] กํา กํา
3. การเปลี่ยนเส้นกวางรูปไว้ไปเก็บไว้กับประเพณีหรือเมืองนักเรียนทั้งหมด [Background] กํา กํา
4. การศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้ทั่วไปเก็บไว้กับประเพณีหรือเมืองนักเรียนทั้งหมดและบันทึกของนักเรียนทั้งหมดของชาวเมืองนัก

การวิเคราะห์ข้อมูลในปี พ.ศ. ๕ หนึ่ง

การทดสอบสมมุติฐานที่ ๑

สมมุติฐานที่ ๑ นักเรียนรั้นด้วยศึกษาปีที่ ๕ ด้วยมากที่สุดก็ต่อเมื่อชาวเมืองนัก

ในทางที่

การศึกษาความรู้ทั่วไปของนักเรียนและภาระภาระที่ต้องรับรู้ในปี พ.ศ. ๕ นักเรียนทั้งหมด

คะแนน ๔.๕๐-๗.๐๐ หมายถึง รหัสบันทึกที่

คะแนน ๓.๕๐-๔.๔๙ หมายถึง รหัสบันทึกที่บันทึกปานกลาง

คะแนน ๑.๐๐-๓.๔๙ หมายถึง รหัสบันทึกที่ไม่

โดยแยกรายระเบียบกันที่

คะแนน ๖.๕๐-๗.๐๐ หมายถึง รหัสบันทึกมากที่สุด

คะแนน ๕.๕๐-๖.๔๙ หมายถึง รหัสบันทึกมาก

คะแนน	4.50-5.49	หมายถึง	พัฒนาดี
คะแนน	3.50-4.49	หมายถึง	พัฒนาปานกลาง
คะแนน	2.50-3.49	หมายถึง	พัฒนาไม่ดี
คะแนน	1.50-2.49	หมายถึง	พัฒนาต่ำมาก
คะแนน	1.00-1.49	หมายถึง	พัฒนาไม่น่าพอใจสักเท่าไร

การที่ความหมายของคำนี้อยู่ในช่วงที่ต่ำกว่า 4.50 ให้ใช้อักษรเดียวกันนี้

การสรุป ว่าบัณฑิตเรียนด้วยความมั่นใจหรือขาดความมั่นใจ ปานกลาง หรือไม่ดี พอควรจะมีเกินใน
ก้าวแรกของการศึกษา ให้จากการที่อาจารย์คำนึงถึงความต้องการของนักเรียนที่ตั้งใจมาเรียน และ
รับรู้ความต้องการของนักเรียนที่เห็นด้วย (จากการรวม ร้อยละของนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุด เป็น
ด้วยมาก และเห็นด้วย) และไม่เห็นด้วย (จากการรวมร้อยละของนักเรียนที่ไม่เห็นด้วย
มากที่สุด ในส่วนที่มาก และ ในส่วนที่น้อย)

พัฒนาดี : ในค่าถิตามเกี่ยวกับพัฒนาดีในแบบที่ จำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยจะต้องมากกว่า
กว่า 50 %

ในค่าถิตามเกี่ยวกับพัฒนาดีในแบบที่ จำนวนนักเรียนที่ไม่เห็นด้วยจะต้องมากกว่า 50 %

หัวข้อคำนึงถึงความต้องอยู่ในระดับที่ (4.50-2.00)

พัฒนาไม่ดี : ในค่าถิตามเกี่ยวกับพัฒนาดีในแบบที่ จำนวนนักเรียนที่ไม่เห็นด้วยจะต้อง
มากกว่า 50 %

ในค่าถิตามเกี่ยวกับพัฒนาดีในแบบที่ จำนวนนักเรียนที่เห็นด้วยจะต้องมากกว่า 50 %

หัวข้อคำนึงถึงความต้องอยู่ในระดับไม่ดี (1.00-3.49)

พัฒนาปานกลาง : เมื่อการสัมภาษณ์คำนึงถึงความต้องอยู่ในช่วงที่ไม่ใช้อักษรเดียวกันนี้
ว่าเป็นพัฒนาดีและไม่ดี ซึ่งอาจเป็นพัฒนาดี ระหว่างกัน

จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีพัฒนาการดีที่สุด ๗ พอร์เชอเมริกัน มีรายละเอียด
ดังนี้ในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีพัฒนาการดีที่สุด ๗ พอร์เชอเมริกัน

ระดับของพัฒนาการ	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
คุณภาพดี	-	-
ดีมาก	23	5.62
ดี	189	46.21
ปานกลาง	178	43.52
ไม่ดี	18	4.41
ไม่ดีมาก	1	0.24
ไม่ดีมากที่สุด	-	-
รวม		409
		100.00

จากการที่ ๑ นักเรียนที่มีพัฒนาการดีที่สุดของพอร์เชอเมริกัน ๕.62 % นักเรียนที่
มีพัฒนาการดี ๔๖.21 % ปานกลาง ๔๓.๕๒ % จำนวนนักเรียนที่มีพัฒนาการไม่ดี ๔.41 % และ
ไม่ดีมาก ๐.๒๔ %

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีพัฒนาการดีที่สุดของพอร์เชอเมริกัน มี ๕๑.๘๓ % ปานกลาง ๔๓.๕๒ %
และไม่ดีเพียง ๔.๖๕ %

คะแนนเฉลี่ยของพัฒนาการนักเรียนทั้งหมด ๔.๕๕

จากการหาค่านี้ขยูนของหัตถศิริของชาวเนวิกันในแต่ละช่วงนักเรียนในกลุ่ม
ก้าวเดินทั้งหมด และเห็นว่าค่านี้ขยูนเป็นหัตถศิริที่ดีที่สุด จึงบลสูตรพัฒนาไว้ในการ
ที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของหัตถศิริระดับต่าง ๆ ที่เห็นว่าค่านี้ขยูน

ระดับของหัตถศิริ	จำนวน	ร้อยละ
กี่มากที่สุด	-	-
กี่มาก	6	6
ดี	36	36
ปานกลาง	54	54
ไม่ดี	4	4
ไม่มาก	-	-
ไม่มากที่สุด	-	-
รวม	100	100

จากการที่ 2 หัตถศิริของนักเรียนที่มีค่านี้ขยูนอยู่ในระดับกี่มาก 6 ข้อ
ระดับที่ 36 ข้อ ปานกลาง 54 ข้อ และไม่ดี 4 ข้อ หรือ หัตถศิริที่มีค่านี้ขยูนอยู่ในระดับที่
นี่ 42 ข้อ (42 %) ปานกลาง 54 ข้อ (54 %) และไม่ดีเพียง 4 ข้อ (4 %)

พัฒนาที่มีพัฒนาอยู่ในระดับต่ำมาก 6 ช้อ และในที่ 4 ช้อ มีรายการเดียวใน
ในการวางที่ 3 และ การวางที่ 4

การวางที่ 3 รายการของพัฒนาที่มีพัฒนาอยู่ในระดับต่ำมาก

ลำดับ ที่	รายการ	พัฒนา	ร้อยละของบังคับใช้			รวม
			เดือนก่อน	เดือน	ไม่เดือนก่อน	
4	เป็นประวัติไทย	6.18	91.59	4.70	3.71	100%
21	มีความติดก้าวหน้า	6.13	95.00	3.00	2.00	100%
37	เร่งกระบวนการเผยแพร่ความคิดและนิยัติ ที่ทางออกของของชาวเมืองนิรภัยและเชื่อ เป็นศักดิ์สิทธิ์					
	เป็นศักดิ์สิทธิ์	5.61	79.61	10.07	10.32	100%
36	ควรปลูกฝังความเชื่อใจตนที่จะช่วย คนไทยและชาวเมืองนิรภัย	5.53	81.57	14.00	4.43	100%
52	เนื้อหาในเมืองนิรภัยวิวัฒนาศักดิ์สิทธิ์ ลงให้คนเมืองนิรภัยโดยไม่ต้องเปลี่ยน เวลาไปส่วน	5.87	3.68	4.67	91.65	100%
57	หานครสักขยากระดับชั้นวางอันดับที่ 1 แห่งชาติไทยและสหราชอาณาจักร	5.67	2.93	15.69	81.38	100%

ตารางที่ 4 รายการของหัวข้อที่มีความซ้ำๆ ในระดับไม้ต้น

ลำดับ รายการ	รายการ	น้ำหนัก	ร้อยละของนักเรียน			รวม
			เด็กชาย	เด็ก ฯ	ไม่เด็กชาย	
61	ผู้ชายในวัยเด็กที่เข้ามาประจำการใน ประเทศไทยก่อจลาจลในศึกธรรมเสื่อม	2.52	80.04	9.11	10.85	100 %
92	หญิงเด็ก	2.92	67.41	15.31	17.28	100 %
88	ชายและหญิง	3.35	55.92	24.38	19.70	100 %
62	ไม่ใช่เด็กพิเศษ	3.40	52.24	31.34	16.42	100 %

หมายเหตุ รายการเดียวกันของจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีหัวข้อที่ในระดับกลาง ๆ และ
หัวข้อที่มีความซ้ำๆ ของหัวข้อที่บันทึกจะซ้อนกันและกันไว้ทั้งหมดในภาค-ยนวาก ๗.

จากการวิเคราะห์พื้นที่ของนักเรียนเป็นรายชื่อ สรุปโดยต่อไปนี้ คือ^๔
นักเรียนมีพื้นที่ที่ห้ามขาดจากเมือง กังนี่

๑. นักเรียนส่วนมากเห็นที่ว่ากับอักษรและนิสัยที่นิยมข้างของชาวเมืองกัน
ทั้งข้างเหนือ ภารมีความคิดก้าวหน้า เป็นประชาธิปไตย เป็นอิสระ เป็นค้าของค้าแข่ง
เป็นกันเองกันญี่ปุ่น รู้จักช่วยเหลือญี่ปุ่น น่าอยู่

นักเรียนส่วนมากไม่เห็นที่ว่าชาวเมืองกันเน็นยกให้เลือก ๆ น้อย ๆ ป่าเฉือน
ชนบทด้วย หรือ หมายนาม

๒. นักเรียนส่วนมากนิปปิจิริยาที่นิยมข้างของชาวเมืองกัน

นักเรียนส่วนมากเห็นที่ว่ากับข้อความที่ไปนี้

การปลูกยังความเข้าใจอันดีระหว่างคนไทยและชาวเมืองกัน

เราควรจะศึกษาแนวทางความคิดและนิสัยที่นิยมข้างของชาวเมืองกันเพื่อเช้าเป็น
พื้นที่

รู้ภาษาไทยควรจะคุ้นเคยและใช้ความประพฤติในร่างกาย และสร้างชื่นชอบชาว
เมืองกันในประเทศไทยให้เด็กนักเรียนคนไทย

เราควรให้เกินรู้คุณลักษณะของชาวเมืองกันที่อยู่ในประเทศไทยให้เด็กที่เป็นกันด้วย
ชั้นสูงของคนไทยเอง

นอกจากนักเรียนส่วนมากอาจใช้ช่วยเหลือชาวเมืองกันในช่องทางเว็บไซต์และช่องไป
ที่จะให้สนับสนุนชาวเมืองกัน

นักเรียนส่วนมากไม่เห็นที่ห้ามข้อความที่ไปนี้

ท่านรู้สึกอย่างไรจะรักษาความดีด้วยความดีในครัวเรือนที่อยู่และอนรู้สึกเมือง

เมืองเมืองกันวิชาหักกันไทย ควรลงโทษคนเมืองกันโดยไม่ต้องเรียกเวลาไปช่วย

พานอย่างให้สมรู้อุณหภูมิการเปลี่ยนอุณหภูมิ

ควรก็อกน้ำขาวด้วยกันที่เข้ามาทำงานและมีค่าแพนต์ในสูตรไปในเมืองไทย

ควรก็อกน้ำขาวด้วยกันทั้งหมดในเมืองไทยให้ดูในเอกสารเดียว

นักเรียน มีศักดิ์กระดับปานกลางที่ขาวด้วยกัน กังนี้

1. นักเรียนส่วนมากมีศักดิ์กระดับปานกลางอย่างที่คุณภาพของชุดของขาวด้วยกัน ก็อย่างเช่น ความนำ่ใจ จิตใจ ชื่อสกุล บ้านเรือน ที่อยู่รวมทั้ง แม่กระถาง นักจ้าง เซื่องจาย หมายหาด เอวหมัดวัวด กระซิบนา รู้จักเกรงใจสูญเสีย เอา บกิจ ในฐานะนักเรียน รู้จักเกรงใจสูญเสีย และเข้าบทที่ ที่มีความซับซ้อนกว่าระดับ ปานกลางที่แท้จริง (4.00) ต่อ เท่ากับ 3.84 และ 3.97 ตามลำดับ

2. นักเรียนส่วนมากมีศักดิ์กระดับปานกลางในข้อความบางประการทั้งนี้

เราเชื่อใจสันหว่าสมรู้อุณหภูมิการเปลี่ยนส่วนมากเป็นมาตรฐานไทย

ดังขาวด้วยกันจะช่วยเหลือไทย เขายังให้เราเรียนภาษาไปในตัว

ด้วยความรู้สึกของคุณนี้เป็นมีหน้าอุณหภูมิการเปลี่ยนส่วนมากประการในประเทศไทย

นักเรียนมีศักดิ์กระดับปานกลางที่ไม่ต่ำกว่าด้วยกันทั้งนี้ คือ

1. นักเรียนส่วนมากเห็นว่า อาหารด้วยกันที่เข้ามาประชาราชการในประเทศไทย ก็ต้องทำให้สืบสานเรื่องราว

2. นักเรียนส่วนมากเห็นว่าขาวด้วยกัน คุณลักษณะ มีความน่ารัก และในสูตรที่สูง

ที่ค่า

จากผลการวิเคราะห์ศักดิ์ของนักเรียนทั้งหมด สรุปให้ว่านักเรียนส่วนมากมีศักดิ์ที่ พิเศษกว่าด้วยกัน มีนักเรียนเพียงส่วนน้อยที่มีศักดิ์กระดับปานกลางที่ไม่ต่ำกว่าด้วยกัน

จากการวิเคราะห์ศักดิ์เป็นรายชื่อ และคงได้เห็นว่านักเรียนเดินทางกับลักษณะที่ บางอย่างของขาวด้วยกัน นักเรียนไม่แสดงความรังเกียจหรือกังวลของขาวด้วยกันในมีระดับ ไทย และเห็นว่าควรจะยังคงไว้ความเรียบง่ายที่เดิมที่จะดูดีกว่าด้วยกัน นักเรียนมี

พื้นที่ในระดับปานกลาง ในสังคมของบางช่องชาวอเมริกัน เช่น น้ำใจ จริงใจ ความเชื่อในความเป็นมิตร เป็นเพื่อนที่แท้จริง ก็พบผลของการสำรวจอเมริกา นอกจานี้นักเรียน มีพื้นที่ในตัวบางอย่างก่อชาวอเมริกัน คือ นักเรียนส่วนมากเห็นว่าชาวอเมริกันไม่รู้จักที่ดูดี ขาดน้ำใจ ขาดความซื่อสัตย์ และเน้นว่าชาวอเมริกันที่เข้ามาประจำการในประเทศไทย กล่าวอ้างให้เห็นธรรมเจียม

การทดสอบสมมุติฐานที่ 2

สมมุติฐานที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีพื้นที่ของชาวอเมริกันในแบบที่สองคือองค์กัน

การทดสอบสมมุติฐานที่ 2 โดยใช้ Kolmogorov-Smirnov One-Sample Test ปรากฏว่าพื้นที่ที่ก่อชาวอเมริกันของนักเรียนมีความต่อต้องกันสูง ๆ ซึ่ง อย่างนี้มีต่ำกว่า 0.05 มาก [$D > .08$, $P < .01$]

อัตราส่วน [Proportion] ของจำนวนนักเรียนที่ตอบในแบบกระดุมว่ามีพื้นที่เพื่อนที่ดูดี ขาดน้ำใจมาก เห็นด้วย 40% ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยมาก ไม่เห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งเปลี่ยนเป็นร้อยละ โดยการคูณทุกตัว 100 และถ้ารอง หัวข้อมูล มีสัดส่วน ได้ในตารางด้านล่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลในปัญหาที่สอง การวิเคราะห์ข้อมูลในปัญหาที่สอง เป็นการ เปรียบเทียบพื้นที่ที่ก่อชาวอเมริกันของนักเรียนที่มีพื้นฐานต่าง ๆ กัน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ของปัจจัยต่าง ๆ และพื้นที่ที่ก่อชาวอเมริกัน

สมมุติฐานที่ 3 พื้นที่ที่ก่อชาวอเมริกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เดย เก็บข้อมูลชาวอเมริกันและไม่เดยเก็บข้อมูลชาวอเมริกันในแต่ละช่วงกัน

ผลของการทดสอบสมมุติฐานในรั้นัยสำคัญที่ 3 ให้ใช้ t-test มีรายละเอียด
ดังนี้โดยแสดงไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ตารางเปรียบเทียบพัฒนาการเด็กของนักเรียนที่เคยเก็บข้อมูลช่องกับชาวเมืองกับ
นักเรียนที่ไม่เคยเดินทางช่องกับชาวเมืองกับ

นักเรียน	R	\bar{x}	s^2	$s\bar{x}_1 - \bar{x}_2$	df	t	P
เคยเดินทางช่องกับชาวเมืองกับ	296	4.61	0.23	0.5383	407	3.77	<.001
ไม่เคยเดินทางช่องกับชาวเมืองกับ	113	4.39	0.41				

จากตารางที่ 5 $t = 3.77$, $P < .001$ ถ้าเดินทางช่องกับชาวเมืองนักเรียน
ที่เคยเดินทางช่องกับชาวเมืองกับ เด็กมี 4.61 มาตรการทางเดินของนักเรียนที่ไม่เคยเดินทางช่องกับ
ชาวเมืองกับ มีเด็กมี 4.39 ยอกการวิเคราะห์จะไม่เป็นไปตามสมมุติฐานในรั้นัยสำคัญ ข้อที่ 3
โดยเดินทางช่องกับชาวเมืองกับนักเรียนที่เคยเดินทางช่องกับนักเรียนที่ไม่เคยเดินทางช่องกับ
ชาวเมืองกับ อย่างมีนัยสำคัญอย่างยิ่ง

จากผลการวิเคราะห์ที่ได้ทราบว่าความเดินทางช่องกับชาวเมืองกับ (ในอย่างใดอย่าง
หนึ่ง) ก็คือ (คนมีเดือนชาวเมืองกับ เด็กที่ก่อภัยเดือนชาวเมืองกับทางเดินน้ำ น้ำตกและไป
อนุรักษ์เมือง ตลอดจนชาวเมืองกับ) มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการเด็กของนักเรียนที่มีภัยเดือนชาวเมืองกับ

การทดสอบสมมุติฐานที่ 4

สมมุติฐานที่ 4 พัฒนาการเด็กของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของ
โรงเรียนใหม่ และโรงเรียนในเครือคือที่รักไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมุติฐานไร้พื้นที่ส่ากัญที่ 4 มีรายละเอียดคือแสดงไว้ในตารางที่ 6
ตารางที่ 6 จำแนกเป็น 2 หัวข้อที่ศึกษาความต่างของนักเรียนโรงเรียนพิบูลและนักเรียน
โรงเรียนในเครือคริสต์จักร

นักเรียน	N	\bar{x}	s^2	$s\bar{x}_1 - \bar{x}_2$	df.	t	P
โรงเรียนไทย	386	4.54	0.36	0.150	407	2.14	<.05
โรงเรียนในเครือคริสต์จักร	23	4.86	0.38				

จากตารางที่ 6 $t = 2.14$, $P < .05$ かれนี้ยื่งคงที่นักศึกษาของนักเรียน
โรงเรียนไทยมากกว่าของนักเรียนโรงเรียนในเครือคริสต์จักร (4.54 และ 4.86 ตามลำดับ)
ผลการวิเคราะห์จะไม่เป็นไปตามสมมุติฐานไร้พื้นที่ส่ากัญ คังบัน โดยเฉพาะอย่างนักเรียนโรงเรียนไทย
เครือคริสต์จักร นักศึกษาที่ศึกษาความต่างของนักเรียนโรงเรียนในเครือข้างมีพื้นที่ส่ากัญ

ผลการวิเคราะห์นี้อาจมีสาเหตุมาจากการที่นักเรียนโรงเรียนในเครือคริสต์จักรมีเพียง 23 คน และเป็นนักเรียนหญิงห้าสิบคน

การทดสอบสมมุติฐานที่ 5

สมมุติฐานที่ 5 หัวข้อที่ศึกษาความต่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ชาย
และหญิงไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมุติฐานไว้เนื้อเช้ากัญที่ 5 โดยใช้ t - test มีรายละเอียดดัง
นี้อย่างไรในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบพิเศษทักษะคือความเมริค์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

นักเรียน	n	\bar{x}	s^2	$s_{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}$	df	t	P
ชาย	222	4.44	0.38	0.058	402	4.00	<.001
หญิง	187	4.68	0.30				

จากตารางที่ 7 t = 4.00, P < .001 ทำให้ข้อหันหัวทักษะของนักเรียน
หญิงเท่ากับ 4.68 มากกว่าของนักเรียนชาย ซึ่งเท่ากับ 4.44 ดังนั้นข้อการวิเคราะห์เชิงไม่
เป็นไปตามสมมุติฐานไว้เนื้อเช้ากัญ นั้นก็即 ไทยเชื่อในตัว นักเรียนหญิงมีทักษะคือความเมริค์ที่
กว่านักเรียนชายของทางมีเนื้อเช้ากัญอย่างยิ่ง

การทดสอบสมมุติฐานที่ 6

สมมุติฐานที่ 6 พัฒนาศักดิ์ความเมริค์ของนักเรียนที่มาจากการสอนคร่าวมัธยานะ
ทั้งกัน (ฐานะที่ ป่วยอย่าง โน้ม) ไม่แตกต่างกัน



ผลการทดสอบสมมุติฐานaireนักเรียนทั้งห้า โดยวิธี Analysis of Variance นี้อาจสรุปอีกดังนี้ไว้ในตารางที่ 8
ตารางที่ 8 ทดสอบรีบด้วยหัวข้อที่ก่อความเรียกันของนักเรียนที่มาจากการสอนครัวพื้นฐานที่
ปานกลาง และไม่ดี

Source of Variation	SS	df	MS	F	P
among group	1.3812	2	0.6906	1.9377	>.05
within group	144.7027	406	0.3564		
Total	146.0839	408			

หมายเหตุ การแยกนักเรียนตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ได้จากการให้นักเรียน
กำกับฐานะของตนเอง

ความเชื่อมั่นของหัวข้อและจำนวนของนักเรียนพึ่งสามารถนับได้ดังนี้

นักเรียนที่มาจากการสอนครัวพื้นฐานที่ดี $\bar{x} = 4.61$, $n = 21$

นักเรียนที่มาจากการสอนครัวพื้นฐานปานกลาง $\bar{x} = 4.56$, $n = 357$

นักเรียนที่มาจากการสอนครัวพื้นฐานไม่ดี $\bar{x} = 4.36$, $n = 31$

จะเห็นว่าหากเราเอื้อเชื่อของนักเรียนกลุ่มนักเรียนที่มาจากการสอนครัวพื้นฐานที่ดีนักสูงสุด และเชื่อ
นักเรียนกลุ่มนักเรียนที่มาจากการสอนครัวพื้นฐานไม่ดีนักที่สุด แตกจากกราฟทางบนโดยวิธี Analysis
of Variance ตามตารางที่ 8 ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญ ($F = 1.9377$, $P > .05$)
นั่นคือ หัวข้อที่ก่อความเรียกันของนักเรียนที่พื้นฐานที่ ปานกลาง และไม่ดีไม่แตกต่างกันของบางส่วน
นัยสำคัญ

การทดสอบสมมุติฐานที่ 2

สมมุติฐานที่ 2 หัวข้อที่ก่อความเรียกันของนักเรียนที่มีนัยสำคัญที่มากกว่าที่ 5 ขั้น
อาชญากรรมกับสามระดับ (มากกว่าเกณฑ์เฉลี่ย อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย และน้อยกว่าเกณฑ์เฉลี่ย) ใน
แยกต่างกัน

การเฉลี่ยของหัวหน้าศูนย์และจำนวนนักเรียนทั้งสามกลุ่มคือดังนี้

นักเรียนที่มีความมากกว่าเกณฑ์เฉลี่ย $\bar{x} = 4.18, n = 27$

นักเรียนที่มีความต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย $\bar{x} = 4.53, n = 28$

นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย $\bar{x} = 4.58, n = 354$

การทดสอบความนิยมส่ากัญของความแตกต่าง ไอกวาร์ช Analysis of Variance มีรายละเอียดดังนี้ในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 รายงานเปรียบเทียบหัวหน้าศูนย์และจำนวนนักเรียนที่มีความต่างกันตามระดับ

Source of Variation	SS	df	MS	F	P
among group	4.1518	2	2.0759	5.9317	$<.01$
within group	141.9377	406	0.3496		
Total	146.0895	408			

จากตารางที่ 9 $F = 5.9317, P <.01$ แสดงว่าต่างชั้นไม่เป็นไปตามสมมุติฐานไว้บัญส่ากัญ นั่นคือ ไอกวาร์ชและ หัวหน้าศูนย์ของนักเรียนทั้งสามหมู่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของมาก

การวิเคราะห์พื้นที่ในตารางว่าความนิยมส่ากัญของความแตกต่างเป็นความแตกต่างของหัวหน้าศูนย์ของนักเรียนกลุ่มใดกันกลุ่มใด ใช้วิธี least significant different ในการนี้ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของหัวหน้าศูนย์ของนักเรียนของกลุ่มที่น่ามาเปรียบเทียบกัน ($\bar{x}_1 - \bar{x}_2$) นิยามจากวิกฤติ [critical point] $t_{.05} \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}$ หรือ $t_{.001} \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}$

หมายความว่าความแตกต่างนี้นัยสำคัญจะต้อง $.05$ และ $.001$ ตามอัตรา

การเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มีความต่างกันมากกว่าเกณฑ์เฉลี่ยและต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย

$$0.40 > 0.3883$$

$$[\bar{x}_1 - \bar{x}_2 > t_{.001} \cdot s \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}, df = 406]$$

นั้นคือ ให้ยกเว้นข้ออ้างอิงที่ในเกณฑ์เดือนี้ มีตัวบันทึกที่อยู่ระหว่างนิรภัยกันที่กว่า นักเรียนที่มีอายุมากกว่าเกณฑ์เดือนี้ อย่างน้อยสักครึ่งปีขึ้นไป

การเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มีอายุมากกว่าเกณฑ์เดือนี้และอายุน้อยกว่าเกณฑ์เดือนี้

$$0.35 > .3391$$

$$[\bar{x}_1 - \bar{x}_3 > t_{.05} \cdot s \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}, df = 406]$$

การเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าเกณฑ์เดือนี้และอายุน้อยกว่าเกณฑ์เดือนี้ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.05 ความแตกต่างนี้น้อยมาก และไม่น้อยกว่าครึ่ง

จากผลการวิเคราะห์ให้ทราบว่าอย่าง เป็นจริงน้อยมากหนึ่งที่เกี่ยวข้องกันที่บันทึก ของนักเรียนที่มีอายุมากกว่านิรภัย นักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าเกณฑ์เดือนี้มีตัวบันทึกที่สูง ของอย่างมาก คือนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าเกณฑ์เดือนี้ และนักเรียนที่มีอายุมากกว่าเกณฑ์เดือนี้

การทดสอบสมมุติฐานที่ 8

สมมุติฐานที่ 8 ตัวบันทึกที่อยู่ระหว่างนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนทางคณิตศาสตร์ (ระดับนั้น ระดับกลาง ระดับดี) ในแต่ละกั๊ก กั๊กที่

ค่าเฉลี่ยของตัวบันทึกและจำนวนของนักเรียนทั้งสามกลุ่มนี้คือ

นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับนั้น $\bar{x} = 4.53, n = 105$

นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับกลาง $\bar{x} = 4.58, n = 236$

นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับดี $\bar{x} = 4.51, n = 68$

การทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างโดยวิธี Analysis of Variance นี้รายงานอยู่ในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบพัฒนาการของเด็กก่อนเรียนพื้นเมืองกับเด็กเรียนในระบบ
ชน ระดับกลาง ระดับกลาง

Source of Variation	SS	df	MS	F	P
among group	0.3591	2	0.1755	0.0488	>.05
within group	145.7384	406	0.3589		
total	146.0895	408			

จากตารางที่ 10 $F = 0.0488$, $P > .05$ หมายความว่าผลของการวิเคราะห์ สมมุติฐานที่ว่าเด็กที่เรียนพื้นเมือง มีผลลัพธ์ทางการเรียนที่ไม่ต่างกัน ตามระดับในแต่ละกลุ่มของเด็กที่เรียน

จากการวิเคราะห์ได้ทราบว่า ผลการเรียนพื้นเมืองดังกล่าวของเด็กเรียนในพื้นเมืองเด็กที่เรียนพื้นเมืองก่อนเรียนไม่มีผลลัพธ์ทางการเรียนที่ไม่ต่างกัน

การทดสอบสมมุติฐานที่ 9

สมมุติฐานที่ 9 พัฒนาการของเด็กก่อนเรียนรูปแบบเด็กชาติ 5 ที่ติดภาระทางการเรียนต่อไปจะส่งผลต่อความสามารถทางภาษาไม่แตกต่างกัน

ผลของการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของพัฒนาการของเด็กก่อนเรียนที่ติดภาระทางการเรียนต่อไปในตารางที่ 11

**ตารางที่ 11) การเปรียบเทียบทัศนคติค่าของชาวเมืองนักเรียนที่ก่อความช่ำครองประเพณี
อย่างยังมีส่วนของบางครั้งจังหวัดกรุงเทพฯ**

นักเรียน	M	\bar{x}	s^2	$s\bar{x}_1 - \bar{x}_2$	t	P
กิจกรรมช่วยเหลือเยื่อ	79	4.56	0.44	.067	0.15	$>.05$
กิจกรรมช่วยเหลือเยื่อ	330	4.55	0.26			

หมายเหตุ นักเรียนที่ไม่ก่อความช่ำครองประเพณีอยู่จำนวน 8 คน ให้รวมเข้ากับนักเรียนที่ก่อความช่ำครองจังหวัดกรุงเทพฯ

จากตารางที่ 9 ที่ $t = 0.15$, $P > .05$ ด้วยความว่าทัศนคติค่าของนักเรียนที่ก่อความช่ำครองประเพณีอย่างยังมีส่วน ของบางครั้งจังหวัดกรุงเทพฯ ในแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากการวิเคราะห์ได้ทราบว่า การก่อความช่ำครองประเพณีทางไหหลำ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ อย่างยังมีส่วน และบางครั้งจังหวัดกรุงเทพฯ ในปัจจุบันที่นักเรียนมีทัศนคติค่าของเมืองนักเรียนมากที่สุด

สรุปของการวิเคราะห์อนุญาตในปัจจุบันที่ ๗ นั่น

จากการเปรียบเทียบทัศนคติค่าของชาวเมืองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่มีพื้นฐาน [Background] ทั้ง ๗ กลุ่ม ดังปรากฏว่า

1. นักเรียนที่เกี่ยวข้องกับชาวเมืองนักเรียนมีทัศนคติค่าของเมืองนักเรียนที่ไม่เด่นมากของกับชาวเมืองนักเรียนนี้มีนัยสำคัญอย่างยิ่ง [$P < .001$] ด้วยการวิเคราะห์ที่นัยสำคัญให้เห็นว่า การที่นักเรียนเคยมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับชาวเมืองนักเรียนเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติค่าของชาวเมืองนักเรียนไปในทางดีดี ดังนี้อาจจะเป็นกระบวนการใหม่ โอกาสสร้างสรรค์ คุณภาพนักช่าวเมืองนักเรียน หรือนักเรียนมีความเชื่อใจชาวเมืองนักเรียนที่ดี กว่าการที่ไม่เคยมีโอกาสสร้างสรรค์คุณภาพนักช่าวเมืองนักเรียน

2. นักเรียนโรงเรียนในເກົ່າຄວິສົກ ມີຫັນດີທີ່ຂາວອນເນົາກັນທີ່ກ່າວັນນັກເຮືອນ
ໄຮງເຮືອນໃຫຍ້ບ່າງມືນີ້ສໍາຄັນ [$P < .05$] ນักເຮືອນໄຮງເຮືອນໃຫຍ້ຄວິສົກ ເປັນ
ນັກເຮືອນທີ່ຂຶ້ນໃນສິ່ງແວກຂອມຂັ້ງເຖິງວິຊອງກົມຂາວກາງປະເທດ ອາຊະເລເປັນເຫຼຸດໜ້າໃຫ້ນັກເຮືອນ
ເພີ້ມຄວາມເຮົາໃຈຂັ້ນທີ່ຂາວກາງປະເທດນີ້ ແລະກອງຂາວອນເນົາກັນຕ້ອງ

ຂດກາຣົວເຄຣະນັກໜ້າ 1 ແລະ 2 ນີ້ ເປັນຂອດທີ່ນັ້ນຂູນເຈັ້ງກັນແລະກັນ ກ່ອວັດ
ຕາມໄຄມີໂອກາສເກີ່ນວິຊອງກົມຂາວອນເນົາກັນ ເປັນສິ່ງທີ່ສົ່ງເຊີມໃຫ້ນັກເຮືອນມີຫັນດີທີ່ຂາວອນເນົາກັນ
ໄປໃນຫາງຜົ່ນ

3. ນັກເຮືອນທີ່ມີຫັນດີທີ່ຂາວອນເນົາກັນທີ່ກ່າວັນນັກເຮືອນຂ່າຍຍ້າງມືນີ້ສໍາຄັດຂູນບ່າງຍື່ງ
[$P < .001$] ແລະກຈວ່າເພັນສ່ວນເຖິງວິຊອງທີ່ໃຫ້ນັກເຮືອນມີຫັນດີທີ່ຂາວອນເນົາກັນແກກຄ່າ
ກັນ

4. ນັກເຮືອນທີ່ມາຈາກກຮອບກວັນທີ່ນີ້ງານະໜີຫັນດີທີ່ຂາວອນເນົາກັນທີ່ກ່າວັນນັກເຮືອນທີ່
ນາງາກກຮອບກວັນທີ່ນີ້ງານຂ່າຍກ່າວງ ແລະໄນ້ທີ່ການອ່າກົມ ແກ້ຄວາມແກກຄ່າກຳນົດໃນມືນີ້ສໍາຄັນ

5. ນັກເຮືອນທີ່ມີຄາຍູ້ໃນເກພີ້ເຊື່ອນ ແລະນ້ອຍກ່າວເກພີ້ເຊື່ອນ ມີຫັນດີທີ່ຂາວ
ອນເນົາກັນທີ່ກ່າວັນນັກເຮືອນທີ່ມີອາບຸມາດກວ່າເກພີ້ເຊື່ອຍ ອໍາຍັງມີຂີ້ສໍາຄັນ [$P < .001$ ແລະ .05
ການອ່າກົມ] ແກ້ຄວກທີ່ຂອງນັກເຮືອນທີ່ມີອາຍູ້ໃນເກພີ້ເຊື່ອນແລະນ້ອຍກ່າວເກພີ້ເຊື່ອຍໃນແກກຄ່າ
ດັບຂ່າງມືນີ້ສໍາຄັນ ແລະກຈວ່າເຄຣະນັກແກກຄ່າໃຫ້ເຫັນວ່າອາຍຸຂອງນັກເຮືອນມີສ່ວນເຖິງວິຊອງທີ່ໃຫ້
ນັກເຮືອນມີຫັນດີທີ່ຂາວອນເນົາກັນແກກຄ່າກຳນົດ

6. ນັກເຮືອນທີ່ມີອາຍຸການເຮືອນຄ່າງກົມສາມາະດັບມີຫັນດີທີ່ຂາວອນເນົາກັນໃນໆແກກຄ່າກຳນົດ
ຂ່າຍມືນີ້ສໍາຄັນ ແລະກຈວ່າພະການເຮືອນໃນມືສ່ວນເຖິງວິຊອງທີ່ໃຫ້ນັກເຮືອນມີຫັນດີທີ່ຂາວອນເນົາກັນ
ແກກຄ່າກຳນົດ

7. ນັກເຮືອນທີ່ກີ່ການຫ່າວກາງປະເທດຂອງບ່າງສໍາເລັນອ ພະນາກກຽງນັງກາງກວາມນີ້
ທັກນົດທີ່ຂາວອນເນົາກັນໃນໆແກກຄ່າກຳນົດຂ່າງມືນີ້ສໍາຄັນ ແລະກຈວ່າເຄຣະນັກແກກຄ່າໃຫ້ກວ່າ
ຈາກການສັນນັກເຮືອນອີ້ນທີ່ການຫວາມເຄື່ອນໄຫວອອງທີ່ຫຼຸກາຮ່າມືຈຸ່ນ ຮັ້ງປະເທດສະກູອະນີກາ

ก้าวขึ้นมาหัวใจสำคัญนั้น ไม่ต้องเป็นไปบ่อยๆ ทันทีของนักเรียนที่มีความรู้ใน
ทางที่ศึกษาและทักษะความมานะอย่างการสอนให้กับความเคลื่อนไหวนั้น

จากยุคแรกวิเคราะห์เพื่อศึกษาความอัมมันของมือจับทั้ง ๔ และหัดหัดก่อสร้าง
ตามรากนั้น ปรากฏว่า มีจังหวะที่เกี่ยวข้องใกล้เคียง เด็ก อายุ ประเพณีของโรงเรียน และประเพณีของ
เด็กของกับชาวเชื้อเมือง ขณะปัจจุบันที่ไม่เกี่ยวข้องใกล้เคียง ฐานะ บล็อกการเรียน และระดับความ
สนใจที่ศึกษาความรู้ทางภาษาและ

การวิเคราะห์ของนักเรียนเป็นภาษาที่สาม การวิเคราะห์ของนักเรียนเป็นภาษาที่สามเป็นการเบี่ยง
เบี้ยนคะแนนความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีของเชื้อเมือง ของนักเรียนที่มีฐานะทั้ง ๔ กัน
เพื่อศึกษาความอัมมันของมือจับทั้ง ๔ และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีของเชื้อเมือง
นักเรียน

ของการทดสอบความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีของเชื้อเมือง นักเรียนได้คะแนนเป็น
จำนวนกันที่ให้คะแนนไว้ในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ได้คะแนนความรู้ทั่วไปในช่วงคะแนนทั้ง ๔

คะแนน	จำนวน	ร้อย%
90-94	1	0.24
85-89	9	2.20
80-84	15	3.67
75-79	32	7.82
70-74	45	11.00
65-69	63	15.40
60-64	76	18.58
55-59	53	12.96
50-54	53	12.96
45-49	37	9.05
40-44	18	4.40
35-39	4	0.99
30-34	3	0.73
รวม	409	100
คะแนนเฉลี่ย = 61.67 คะแนน		

การทดสอบสมมุติฐานที่ 10

สมมุติฐานที่ 10 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมรรคแพทย์สหรือเมริกาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยเก็บข้อมูลของกับชาวอาเมริกันและไม่เคยเก็บข้อมูลของกับชาวอาเมริกันในแต่ละครั้งกัน

ผลของการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของความรู้ทั่วไปของนักเรียนที่เคยเก็บข้อมูลของนักเรียนที่ไม่เคยเก็บข้อมูลของกับชาวอาเมริกัน โดยใช้ t-test มีรายละเอียดดังนี้ในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ตาราง เปรียบเทียบความรู้ทั่วไปของนักเรียนที่เคยเก็บข้อมูลของกับชาวอาเมริกันและนักเรียนที่ไม่เคยเก็บข้อมูลของกับชาวอาเมริกัน

นักเรียน	N	\bar{x}	s^2	$s\bar{x}_1 - \bar{x}_2$	d.f.	t	P
เคยเก็บข้อมูลของ	296	62.67	131.89	1.2243	407	2.96	<.01
ไม่เคยเก็บข้อมูล	113	59.05	102.65				

จากตารางที่ 13 $t = 2.96$, $P < .01$ และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เคยเก็บข้อมูลของกับชาวอาเมริกัน และนักเรียนที่ไม่เคยเก็บข้อมูลของกับชาวอาเมริกัน เท่ากับ 62.67 และ 59.05 ตามลำดับ ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ที่ผ่านมาโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนที่เคยเก็บข้อมูลของกับชาวอาเมริกัน มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมรรคแพทย์สหรือเมริกาที่กว้างขึ้นมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยเก็บข้อมูลของกับชาวอาเมริกันเลย อย่างมีนัยสำคัญอย่างมาก

การทดสอบสมมุติฐานที่ 11

สมมุติฐานที่ 11 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมรรคแพทย์สหรือเมริกาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่อ่านหนังสือพิมพ์ทางโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ทางเดินทางท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

บอกรายการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของความรู้ทั่วไปของนักเรียน
ที่กิจกรรมช่วยกำราบระเบิดห้องสมุดและน้ำเสียง และบางครั้งบางคราวไม่ต้องไว้ในตารางที่ 14
ตารางที่ 14 กรณีรีบเนื่องจากความรู้ทั่วไปของนักเรียนที่กิจกรรมช่วยกำราบระเบิดห้อง ให้ผลลัพธ์
ว่าคุณภาพนั้นดีขึ้น อย่างสม่ำเสมอ และบางครั้งบางคราว

นักเรียน	\bar{x}	s^2	$s\bar{x}_1 - \bar{x}_2$	df	t	P
กิจกรรมช่วยกำราบระเบิดห้องสมุด	29	68.15	125.05	1.348	407	5.96 <.001
กิจกรรมช่วยนำทางครั้งบางคราว	330	60.12	114.08			

หมายเหตุ นักเรียนที่ไม่กิจกรรมช่วยกำราบระเบิดห้องจำนวน 8 คน ให้รวมเข้ากับนักเรียน
ที่กิจกรรมช่วยนำทางครั้งบางคราว

ตารางที่ 14 ค่า t = 5.96, P < .001 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียน
ที่กิจกรรมช่วยนำทางสมุดและบางครั้งบางคราว เท่ากับ 68.15 และ 60.12 คะแนนที่มี
คังหนึ้น ของการวิเคราะห์นี้ชี้ผลที่ให้ทราบว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนที่กิจกรรมช่วยกำราบระเบิด
ห้องสมุดและ นักเรียนทั่วไปเดียวกันประพฤตินิสัยเชิงบวกกว่านักเรียนที่กิจกรรมช่วยกำ
ราบระเบิดบางครั้งบางคราวบ้างนักเรียนที่กิจกรรมช่วยกำราบระเบิดห้องสมุดยิ่ง

การทดสอบสมมุติฐานที่ 12

สมมุติฐานที่ 12 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีหรือนิยามของนักเรียนชน
บ้านเมืองชาติที่ ๕ ที่มีผลการเรียนของบุตรในครอบครัว ระดับกลาง และระดับสูง ในผลกระทบต่อ
ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนความรู้ทั่วไปของนักเรียน

ที่มีผลการเรียนทางด้านภาษาไทย ไทยเป็น Analyse of variance หรือวิเคราะห์เชิงคุณภาพในตาราง
ที่ 15

Variance

ตารางที่ 1 ANOVA ที่比べความรู้สึกไปของนักเรียนที่มีผลการเรียนทางกันสามระดับ

Source of Variation	SS	df	MS	F	P
among group	1192.36	2	596.18	4.8114	<.05
within group	50305.74	406	123.91		
Total	51498.10	408			

จากตารางที่ 15 F = 4.8114, P < .05 หมายความว่าข้อเรียนที่มีผลการเรียนทางกันสามระดับ มีความต่างไปเกียวกับ平均值 ประเทศสหราชูเบริกมากกว่ากันอย่างมีนัยสำคัญ

ในการวิเคราะห์เพื่อให้ทราบว่าความแตกต่างนี้ เป็นความแตกต่างของคะแนนของนักเรียนกลุ่มใดกลุ่มใด ก็ถ้าวิเคราะห์โดยใช้ least significant different

ถ้าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้สึกไปของนักเรียนที่มีผลการเรียนกันมากกว่าค่าวิกฤต [critical point] $t_{.01} s \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}$ หรือ $t_{.05} s \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}$ หมายความว่าความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับบน = 64.57, n = 105

คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับกลาง = 60.60, n = 236

คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับล่าง = 60.90, n = 68

การเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนระหว่างระดับบนและระดับล่าง

$$3.97 > 3.35$$

$$[(\bar{x}_1 - \bar{x}_2)] > t_{.01} s \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}$$

นั่นคือโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับบนมีความรู้สึกไปเกียวกับ

ประเทศสหราชูเบริกกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับกลางอย่างมีนัยสำคัญมาก

(P < .01)

การเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนระหว่างระดับบนและระดับล่าง

$$3.66 > 3.38$$

$$[(\bar{x}_1 - \bar{x}_3)] > t_{.05} s \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_3}}$$

นั้นคือ โภชเนี้ยมจลดา นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับมีความรู้ต่ำไปเกือบกับ ประมาณครึ่งหนึ่งของนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่างของนักเรียน [P<.05]

การเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับกลาง และระดับต่ำ ตาม ผลของการทดสอบ Mann-Whitney = 0.50 ความแตกต่างน้อยมากและไม่มีนัยสำคัญ

การทดสอบความมุ่งมั่นคิรุานที่ 13

อบรมคิรุานที่ 13 ความรู้ต่ำไปเกือบกับประมาณครึ่งหนึ่งของนักเรียนที่ 5 รายและอยู่ในระดับต่ำสุดไม่นักมากกัน

จากการทดสอบความนัยสำคัญของความแตกต่างของความรู้ต่ำไปของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยใช้ t-test มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบความรู้ต่ำไปของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

นักเรียน	N	\bar{x}	s^2	$S\bar{x}_1 - \bar{x}_2$	df	t	P
ชาย	222	62.68	133.84	1.107	407	1.99	<.05
หญิง	187	60.47	115.19				

จากตารางที่ 16 $t = 1.99$, $P < .05$ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชาย = 62.68 และนักเรียนหญิง = 60.47 ทั้งนี้ ของการวิเคราะห์ จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานไว้กับข้อต่อไปนี้ นั้นคือ โดยเดือนเช่นเดียว นักเรียนชายมีความรู้ต่ำไปเกือบกับประมาณครึ่งหนึ่งของนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปของการวิเคราะห์ข้อมูลในปัจจัยสอง

จากการเปรียบเทียบคะแนนความรู้ต่ำไปเกือบกับประมาณครึ่งหนึ่งของนักเรียน ทั้งหมด [Background] ทาง ๗ กัน ผลปรากฏว่า

1. นักเรียนที่เคยมีประสัมภารณ์เกี่ยวกับขอร้องความเห็นกัน มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีและศรัทธาเมริการึกว่า นักเรียนที่ไม่เคยเกี่ยวข้องกับขอร้องความเห็นกันอย่างมีนัยสำคัญอย่างมาก ($P < .01$) ของการวิเคราะห์นี้จึงแสดงให้เห็นว่า การพื้นฐานเรียนไทยมีโอกาสเกี่ยวข้องกับขอร้องความเห็นกัน นั้นเป็นเครื่องส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีและศรัทธาเมริการึกวัน
2. นักเรียนที่คิดความซ่อนแอบของประเพณีอย่างช้าๆ เช่นเดียวกัน มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีและศรัทธาเมริการึกว่า นักเรียนที่คิดความซ่อนแอบของประเพณี เป็นบางครั้งมากหรือว่า อย่างน้อยอย่างนึง ($P < .001$) และก็ให้เห็นว่า การสอนใช้คิดความซ่อนแอบของประเพณีเป็นอิฐ หัวใจพิมพ์พูดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีและศรัทธาเมริการึกนักเรียน
3. นักเรียนที่มีผลการเรียนดีทางด้านระดับ มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีและศรัทธาเมริการึก ก็จะดีกว่าคนอ่อนน้อมน้อยอย่าง ($P < .05$) นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับน้ำตก มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีและศรัทธาเมริการึกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียน ระดับกลางอย่างน้อยอย่างนึง ($P < .01$) และนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับน้ำตก มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีและศรัทธาเมริการึกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับกลาง อย่างน้อยอย่างนึง ($P < .05$) ยกเว้นที่นักเรียนที่มีผลการเรียนระดับน้ำตกดีกว่าคนอ่อนน้อมน้อยอย่างน้อยอย่างนึง ($P < .05$)
4. นักเรียนชายมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีและศรัทธาเมริการึกว่า นักเรียน หญิงอย่างน้อยอย่างนึง ($P < .05$)

จากผลการวิเคราะห์ที่ได้ทราบว่า มีจังหวัดมีความเชื่อมโยงกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีและศรัทธาเมริการึก ของนักเรียนไทยแยกผลการเรียน เช่น ประสมการผู้เกี่ยวข้องกับขอร้องความเห็นกัน แบบรากศัพท์ความหมายในใช้คิดความซ่อนแอบของประเพณี

การวิเคราะห์ข้อมูลในปีหน้าที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลในปีหน้าที่ 4 นี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อนำความเชื่อมโยงความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีและศรัทธาเมริการึก และหัวข้อที่อาจมีผลต่อความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเพณีและศรัทธาเมริการึกนักเรียน

การทดสอบสมมุติฐานที่ 14

สมมุติฐานที่ 14 ทัศนคติของชาวอเมริกันของนักเรียนที่มีข้อมูลเกี่ยวกับ 5 ชีวิตรู้ที่ไม่เกี่ยวกับประเพณีหรือเมืองที่ ป่านกอาจ และไม่ต้องมากกว่า 5%

ของการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของทัศนคติของชาวอเมริกันของนักเรียนที่มีความรู้ที่ไม่เกี่ยวกับประเพณีหรือเมืองที่ ป่านกอาจ และไม่ต้องมากกว่า 5%
Analysis of Variance ให้ผลดังไว้ในตารางที่ 17

การแบบจำลองที่มีความรู้ที่ไม่เกี่ยวกับประเพณีและภูมิศาสตร์

ความรู้ที่ มีคะแนนระหว่าง 68-93 นักเรียน 130 คน

ความรู้ป่านกอาจ มีคะแนนระหว่าง 57-67 นักเรียน 141 คน

ความรู้ในตัว มีคะแนนระหว่าง 33-56 นักเรียน 138 คน

ตารางที่ 17 เป็นแบบจำลองที่มีความรู้ที่ไม่เกี่ยวกับประเพณีหรือเมืองที่ ป่านกอาจ และไม่ต้องมากกว่า 5%

Source of Variation	SS	df	MS	F	P
among group	0.1353	6	0.0676	0.1881	>.05
within group	145.9537	406	0.3594		
Total	146.0890	408			

จากตารางที่ 17 $F = 0.1881$, $P > .05$ หมายความว่าทัศนคติของชาวอเมริกันของนักเรียนที่มีความรู้ที่ไม่เกี่ยวกับประเพณีหรือเมืองที่ ป่านกอาจ และไม่ต้องมากกว่า 5%

ค่าเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนที่มีความรู้ที่ไม่เกี่ยวกับประเพณี

ค่าเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนที่มีความรู้ป่านกอาจ

ค่าเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนที่มีความรู้ในตัว

จากการหาความสัมพันธ์ของคะแนนความรู้ไว้ป้องกันภัยไว้ซึ่ง Product Moment Correlation ได้ค่าที่น่าจะใช้ได้ดีที่สุดคือ $r = +.02$ ซึ่งเป็นค่าความสัมพันธ์ที่ต่ำมาก

ผลการวิเคราะห์เป็น จึงแสดงว่าพื้นที่ที่มีความเริ่มต้นไม่เกี่ยวข้องกับความรู้ทั่วไป
เกี่ยวกับประเทศไทยและรู้อยู่เบื้องต้นของนักเรียน นักเรียนเพิ่มความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทยและรู้
ตามภารกิจ ในไกด์พาดความว่าจะมีพื้นที่ที่มีความเริ่มต้นไม่เกี่ยวกับความรู้ทั่วไป
เกี่ยวกับประเทศไทยและรู้อยู่เบื้องต้น ซึ่งมีพื้นที่ที่มีความเริ่มต้นไม่เกี่ยวกับความรู้ทั่วไป
เกี่ยวกับประเทศไทยและรู้อยู่เบื้องต้น ซึ่งไม่เกี่ยวกับความเริ่มต้นไม่เกี่ยวกับความรู้ทั่วไป
และการวิเคราะห์ความสมมุติฐานที่ 14 นี้ อาจจะไม่เป็นผลดี เนื่องจากความวิเคราะห์จะช่วย
ให้มีผู้คนที่สองของสมมุติฐานที่ 12 ซึ่งปรากฏว่ามักเรียนเพิ่มความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย ดัง
รู้อยู่เบื้องต้น หรือ นักเรียนเพิ่มข้อมูลการเรียนอยู่ในระดับนั้น หรือเป็นมักเรียนที่เก่งขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น
จึงไม่อาจศึกษาในเก็บข้อมูลว่าในมีความเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทยและรู้อยู่เบื้องต้น

